

QVÆSTIO MEDICA
CARDINALITIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XXV. FEBRVARII.
M. PETRO DE BEAVRAINS, Doctore Medico, Præsido.

An Oleum Butyro salubrius:

1037.

NVDVS & inermis infans tanquam & naufragio, a fletu, & lacrymis vitam auspicatur mortalem; intra propriam compositionem & vsum causarum externarum habet causam vitæ & mortis, ex corruptis principiis vitæ periodum præfixum terminum habet, sed aduersus causas corruptentes contrarias iuuatur ac producitur periodus ab arte & ipso vfu viuendi. Non omnis forma substantialis determinat sibi durationem, sed perpetuitatem desiderat, dum natura sui est diligens, aliàs esset mutare principia naturæ, quæ nullam in nobis partem vacuum tutelâ reliquit: Potest impediri resolutio humidi aut beneficio aeris, alimenti, aut rebus alijs non naturalibus; sic potest vita mutari in meliorem statum, ac vltra periodum absolutam prolongari, sic frugalitas producit senectutem, sic senectus immortalitatis pharmaco depelli potest, nec omne quod ex contrarijs constat est corruptibile. Nec tollit artis exercitium Dei præscientia; si contemptores artis citius diem obeunt, cur eius obseruatores fati necessitatem non retardabunt?

SENECTVS est naturalis corruptio sensim & paulatim, via ad mortem, est corruptio virtutis conseruatiuæ & contra finem naturalem. Multa senem circumueniunt incommoda, quæ vitabit si selectum habeat modum viuendi: pane primario ex polline purissimæ farinæ, concisis minutim carnibus vescatur, pauca illi apponantur fercula qui paucis fomentis opus habet: scitamenta & cupedia quibus irritetur orexis ipsi quandoque erunt in vfu, largius coenandum quàm prandendum; Inter epulas vino fuluo, vetere, odorato, aduersus senectutis duritiem vtendum; Iuscula pingua laudatarum carniū promptè in sanguinem transeunt; Mel senibus illæsam senectutem producit; pro legumentis cicere falsuginoso arietino pridie macerato: pro bellarijs ficibus & passulis vti licet, lac obstructionum & calculi parentem fugiat, caseus mediæ ætatis indulgeri potest, laborem quàm gulam, crura quàm ventrem oportet esse potiora: sedissimam ventris cloacam vbi venter suppressus parum reddit proleue: A cœnâ satis est surrectio, aut cursus rectus, flexus, aut reuertens, vnde nulla sit fatigatio; hæc sunt senum adminicula defatigatarum humidum refarcientia vt placidè vitæ stadium excurrat.

CERTA mensura cibi sumendi ex naturali appetentia & coctione sumenda. Stomachus delectationis & tristitiæ princeps cum ægrotat, escas odit & abominatur. Voluptatem pariunt bona coctio, carniū incrementum, & floridus corporis color. Fames est certissimus & fidus nuncius noui cibi ingerendi, vnde partium contractio. Tres causæ in fame naturali Attractio, contractio, & sensus oris ventriculi; appetentia quocumque horum deficiente prosterntur. Intemperies oris ventriculi cibi appetentiam deiecit & humor qui aut sensum oris hebetat, aut contractionem partium eius prohibet: cum caliditas cum humiditate causa est dejectæ appetentiæ, cappare cum aceto condita, oliuæ iuuant si cum siccitate lactuca, cucumeres, Melones, si ob defectum contractionis ab humore pituitoso diu ventriculo insidente, ac eius superficiem læuem reddente, absinthium ad discutienda fastidia efficac; si ab humore crudo diu inhirente ventriculi tunicis, Allium cum succo vix acerbæ, cœpa ventriculum mordent non secus ac sinapi cum pane aceto & pipere.

DVO sunt ciborum obsonia Butyrum & oleum Butyrum *πυρέων* lactis cremor, Belgarum & Septentrionalium cibus dum olei penuriâ laborant, & liberaliore sale condiunt, biliosum audit non iniuriâ eius materia eadem ac flauæ bilis sanguis elaboratus qui in porraceam aut vitellinam billem promptè faceseit, parte sui pinguiore & tenuissimâ, flammam promptè concipit. In multo sanguine plurimum est elaborati superflui, excrementum coctum transit in pingue: semen sanguis, & lac nullam ex se *φωσφη* habent nisi proprio loco excipiantur; lactis *φωσφη* stomachus purus & excessus temperamenti expers; frigidis & calidis temperaturis in habitu & temperamento nocet, dum coquitur suspensa hypocondria artolitur, & flatibus distenditur: cum itaque malè afficiat sanos, quid mirum si causariis deterius afficiat, in his citò alteratur, obest & est venenum. Butyrum lacte iniquius. Ingeniosa gula est, multos illexit in dispendium eius dulcedo, ne dicam fatuitas etiam si fuco salis irritetur, suâ substantiâ fibras stomachi frangit, orexim sopitam reddit, *σπασμ* inducit, læuorem habet facilem, nec stomachi, immerentis peccato id fit, in culpa est butyrum calidum temperamento, consistentiâ crassâ, pingui, & vinctuosâ, qualitate inflammabile, ex sanguine bubulo, qui ægrè coquitur, crasso & melancholico: O in quantam cladem se coniecit qui confertum butyro ventrem habet.

OLEVM magnum est obsonium, atque haud scio an maximum, imputrescibile bimum aut trimum, in æquilibrio quatuor qualitatum, calido natiuo oleoso & pingui analogum, veri per simile, substantia eius ex partibus subtilibus, æreis, crassis, terrestribus, & aquosis, viscosis, tenacibus, quibus vrinas mouet, arceat vinolentiam, tranquillitatem & pacem partibus tribuit: præfertur glaucinum aut mustum. Differunt olea ratione temporis aut artificij. Omphacinum frigidum & adstringens tonum ventris reddit. Quod exprimitur pedibus temperatius, quod torculari expressum calidius, interdum cum testa oliuarum, & inde earum medullæ calidæ & amaræ oleo miscentur, ratione temporis nouum, medium, antiquum: Albæ oliuæ eliguntur, quæ mediæ sunt inter virides & caducas. Pisces oleo incocti friabiliore, butyro molliore; non querimus adijcibilem epularum magnificentiam, larantem stomachum & iratum placabit ossa panis cum oleo pauco aceto & sale: cum ob orgasmum & catullitionem a vernali tepore, tum ob præcedentis hiemis & saturnaliorum diartam ex legem, parè & frugaliter vesci debet. Castitatis oleum est symbolum, nec veneris incentiuum. Sic Sacra tridenti Synodus promulgauit vt omnes carne, ouis; butyro per totam quadragesimam abstineant, alio quod ex olea (cum lignum) vterentur, & cœna tibi erit sine sanguine, & minus ignitum butyro oleum.

Ergo oleum Butyro salubrius.

Proponebat Lutetiæ PHILIPPVS CHARTIER, Parisinus, A. R. S. H: M. DC. LV.

